

T.C.
SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI

MANİSA YUNUSEMRE BELEDİYESİ

2019 Yılı Sayıştay Denetim Raporu

Kasım 2020

İÇİNDEKİLER

1.	KAMU İDARESİ HAKKINDA BİLGİ.....	1
2.	KAMU İDARESİNİN SORUMLULUĞU.....	6
3.	SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU	6
4.	DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI.....	7
5.	İÇ KONTROL SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	7
6.	DENETİM GÖRÜŞÜ.....	9
7.	DENETİM BULGULARI.....	9
8.	EKLER.....	35

TABLÖLÄR LİSTESİ

Tablo 1: 2019 Yılı Bütçe Giderleri ve Ödenekleri Tablosu (TL)	4
Tablo 2: 2019 Yılı Bütçe Giderleri	4
Tablo 3: 2019 Yılı Bütçe Gelirleri	4
Tablo 4: Belediyenin Doğrudan veya Dolaylı Sermaye Ortağı Olduğu Şirketler.....	5
Tablo 5: 2019 Yılı İdare Borçlanma Limiti	24
Tablo 6: 10 Yıldan Uzun Süredir İhale Yapılmaksızın Kiralanan Taşınmazlar	25

BULGU LİSTESİ

A. Denetim Görüşünün Dayanakları

1. Elden Çıkarılacak Stoklar ve Maddi Duran Varlıklar Hesabının Borç Bakiyesi ile Birikmiş Amortismanlar Hesabının Gerçeği Yansıtmaması
2. Tahsisli Kullanılan Taşınmazların Varlık Hesaplarında İzlenmemesi

B. Denetim Görüşünü Etkilemeyen Tespit ve Değerlendirmeler

1. Gider Taahhütlerinin Nazım Hesaplarda İzlenmemesi
2. Mal ve Hizmet Alımlarının Doğrudan Temin Limitlerinin Altında Kalmak Maksadıyla Kısımlara Bölünerek Yapılması
3. Gecekondu Fonu Hesabında Toplanan Gelirlerin Belediye Giderleri İçin Harcanması
4. Büyükşehir Belediyesine Aktarılması Gereken Otopark Bedellerinin Gönderilmemesi
5. Ulusal Bayram Günlerinde Çalışacak İşletmelere İlişkin Ruhsat Verme İşlemlerinin Takibinin Yapılmaması
6. İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı Olmadan Faaliyet Gösteren İşletmelerin Bulunması
7. Telekomünikasyon Altyapı ve Şebekelerinden Alınması Gereken Geçiş Hakkı Bedellerinin Büyükşehir Belediyesince Tahsil Edilmesi
8. Bütçe Emanetleri Hesabında Kayıtlı Tutarların Muhasebe Kayıtlarına Alındığı Sıraya Göre Ödenmemesi
9. Büyükşehir Belediyesi Tarafından Gönderilmesi Gereken Müze Payının Takibinin Yapılmaması
10. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Onayı Olmaksızın Borçlanma Yapılması
11. On Yılda Fazla Sürelerle İhale Yapılmaksızın Taşınmaz Kiralanması
12. Orta Malları ve Genel Hizmet Alanları İçin Taşınmaz Kayıt Formları ve İcmal Cetvellerinin Oluşturulmaması
13. Taşınmazların Cins Tashihlerinin Yapılmaması

14. Özel Kalem Müdürlüğü Kadrosunun Memuriyete Sınavsız Giriş Yöntemi Olarak Kullanılması

15. İşçilere Yıllık Ücretli İzinlerinin Kanuna Uygun Olarak Kullanılmaması

16. Sosyal Denge Sözleşmesinde Mevzuatta Öngörülen Süre Sınırına Uyulmaması

1. KAMU İDARESİ HAKKINDA BİLGİ

1.1. Mevzuat ve Görevler

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın “Mahalli idareler” başlıklı 127'nci maddesinde; Belediyeler, belde halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları seçimlerle oluşturulan kamu tüzelkişileri olarak tanımlanmış; kuruluş, görev ve yetkilerinin yerinden yönetim ilkesine uygun olarak kanunla düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.

Manisa Yunusemre Belediyesi 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 3'üncü maddesinde yer alan sınıflandırma çerçevesinde, genel yönetim kapsamında yer almakta olup, faaliyetlerini 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu, 5393 sayılı Belediye Kanunu ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun verdiği yetki ve sorumluluklar çerçevesinde yürütmektedir. Belediye, Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan bir ilçe belediyesidir ve belediyenin sınırları, bulunduğu ilçenin mülki sınırlarıdır.

Belediyenin temel mevzuatı 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile 5393 sayılı Belediye Kanunu olup bu Kanunlarda belediyenin görev, yetki, sorumlulukları ile organları, teşkilatı, bütçe ve denetimi gibi temel hususlar düzenlenmektedir. Bununla birlikte görev, yetki ve sorumlulukları diğer ilgili kanun ve yönetmeliklerde de düzenlenmiştir.

5216 sayılı Kanun'un “Büyükşehir ve ilçe belediyelerinin görev ve sorumlulukları” başlıklı 7'nci maddesinde, gerek büyükşehir belediyelerinin gerekse büyükşehir ilçe belediyelerinin görev ve yetkileri ayrıntılı bir şekilde sayılmıştır. Söz konusu görev ve yetkiler genel olarak 5393 sayılı Kanunda belirtilen görev ve yetkilerin paylaşımından ibarettir. Büyükşehir kapsamındaki belediyeler arasında hizmetlerin yerine getirilmesi bakımından uyum ve koordinasyonun büyükşehir belediyesi tarafından sağlanması da hüküm altına alınmıştır. Büyükşehir belediyelerinin, kendi sınırları içerisinde yer alan ilçe belediyelerinin imar uygulamalarını denetleme yetkisi bulunmaktadır. Bunun yanı sıra, büyükşehir ve büyükşehir ilçe belediyeleri hakkında 5393 sayılı Kanunda yer verilen yetki, imtiyaz ve muafiyetlerin geçerli olduğu da mezkûr Kanun'da belirtilmiştir.

5393 sayılı Kanun'un “Belediyenin görev ve sorumlulukları” başlıklı 14'üncü maddesinde, belediyelerin mahallî müşterek nitelikte olmak şartıyla; kentsel altyapı, çevre sağlığı, temizlik, katı atık, zabıta, itfaiye, mezarlıklar, park ve yeşil alanlar, konut, kültür ve

sanat, öğrenci yurtları, sosyal hizmetler, nikâh ve benzeri hizmetleri yapacağı veya yaptıracağı bunun yanı sıra devlet okullarının ve mabetlerin tüm ihtiyaçlarını karşılayabileceği, sağlıkla ilgili tesisler açabileceği, sporu teşvik amacıyla adımlar atabileceği ve gıda bankacılığı yapabileceği hüküm altına alınmıştır.

Merkezi idarenin, mahalli hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunması ve mahalli ihtiyaçların gereği gibi karşılanması amacıyla mahalli idareler üzerinde idari vesayet yetkisine sahip olduğu Anayasada hüküm altına alınmıştır. Bu idari vesayet yetkisi denetim ve soruşturma konularında İçişleri Bakanlığı tarafından, yönetsel konularda ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından kullanılmaktadır.

1.2. Teşkilat Yapısı ve İnsan Kaynakları

5393 sayılı Kanuna göre, ilçe belediyesinin organları belediye meclisi, belediye encümeni ve belediye başkanıdır.

Manisa Yunusemre Belediyesinin karar organı olan Yunusemre Belediye Meclisi, belediye başkanı ve 31 üyeden oluşmaktadır.

Belediye teşkilâtı; norm kadro esaslarına uygun olarak yazı işleri, malî hizmetler, fen işleri ve zabıta birimlerinden oluşmaktadır. Beldenin nüfusu, fizikî ve coğrafi yapısı, ekonomik, sosyal ve kültürel özellikleri ile gelişme potansiyeli dikkate alınarak, norm kadro ilke ve standartlarına uygun olarak gerektiğinde sağlık, itfaiye, imar, insan kaynakları, hukuk işleri ve ihtiyaca göre diğer birimler kurulabilmektedir. Bu birimlerin kurulması, kaldırılması veya birleştirilmesi belediye meclisinin yetkisi dâhilindedir.

Belediyelerdeki tüm kadrolara yapılacak atamalar kanun ve yönetmeliklerde belirtilen kriterlere uygun olarak belediye başkanı tarafından yapılmakta, birim müdürlüğü ve üstü yönetici kadrolarına yapılan atamalar ilk toplantıda belediye meclisinin bilgisine sunulmaktadır. 5393 sayılı Kanuna istinaden belediye başkanı, zorunlu gördüğü takdirde, beldenin nüfusuna göre en çok dört adet belediye meclis üyesini belediye başkan yardımcısı olarak görevlendirebilmektedir.

Manisa Yunusemre Belediyesinin teşkilat yapısında, doğrudan Başkana bağlı 6 birim belirlenmiştir. Bunlar Özel Kalem Müdürlüğü, Hukuk İşleri Müdürlüğü, Teftiş Kurulu Müdürlüğü, Mali Hizmetler Müdürlüğü, İşletme ve İştirakler Müdürlüğü ile İnsan Kaynakları

ve Eğitim Müdürlüğüdür. Başkana bağlı 4 memur kökenli başkan yardımcısı, 1 meclis kökenli başkan yardımcısı görev yapmaktadır. Belediyenin 19 hizmet birimi, alan ve amaçlarına göre ilgili başkan yardımcılığına bağlıdır.

Belediye verdiği hizmetleri; memur (657-4/A) statüsünde 123 personel, sözleşmeli personel (657-4/B) statüsünde 81 personel, işçi (657-4/D) statüsünde ise 12 personel ile gerçekleştirmektedir. Ayrıca belediye şirketinden hizmet alımı yoluyla çalıştırılan 795 işçi bulunmaktadır.

1.3. Mali Yapı

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 12'nci maddesine göre, genel yönetim kapsamındaki idarelerin bütçeleri içinde mahallî idareler bütçeleri de sayılmış, mahallî idare bütçesi, mahallî idare kapsamındaki kamu idarelerinin bütçesi olarak tanımlanmıştır.

Belediyeler bütçe işlemlerini 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununda yer alan bütçe ilkeleri doğrultusunda Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği hükümlerine göre gerçekleştirmektedir.

Belediyenin stratejik planına ve performans programına uygun olarak, analitik bütçe sistemine göre belediye başkanı tarafından hazırlanan bütçe, belediyenin malî yıl ve izleyen iki yıl içindeki gelir ve gider tahminlerini gösteren, gelirlerin toplanmasına ve harcamaların yapılmasına izin veren ve belediye meclisince kabul edilen bir karardır. Bu kapsamda Belediye faaliyetlerini ilgili mali yıl bütçesi ile verilen ödenekler ile yürütmektedir.

Manisa Yunusemre Belediyesinin 2019 mali yılı bütçesi ile 148.253.000,00 TL gelir ve 187.310.000,00 ödenek öngörülmüş olup bütçe 39.057.000,00 TL borçlanma ile dengelenme tahminine gidilmiştir. Önceki yıldan devreden 5.315.285,97 TL ödenek ve 75.685,00 Ek ödenek ile birlikte 2019 yılı ödenek toplamı 192.700.970,97 TL olmuştur. Yıl içinde 160.290.887,45 TL bütçe gideri yapılmış, 30.178.213,80 TL ödenek iptal edilmiş, kalan 2.231.869,72 TL ödenek ise 2020 yılına devretmiştir.

Manisa Yunusemre Belediyesinin 2019 yılı bütçe ödenekleri, tahmini bütçe gider ve gelirleri ile gerçekleşme rakamları aşağıdaki tablolarda gösterilmiştir.

Tablo 1: 2019 Yılı Bütçe Giderleri ve Ödenekleri Tablosu (TL)

Gider Türü	Geçen Yılandan Devreden Ödenek	Bütçe İle Verilen Ödenek	Ek Ödenek	Eklenen / Düşülen Ödenek	Net Bütçe Ödenegi	Bütçe Gideri Toplamı	İptal Edilen Ödenek	Ertesi Yıla Devreden Ödenek
01- Personel Giderleri	0,00	20.771.000,00	0,00	2.093.000,00	22.864.000,00	18.159.338,23	4.704.661,77	0,00
02- Sosyal Güvenlik Kurumlarına Devlet Primi Giderleri	0,00	3.347.000,00	0,00	327.100,00	3.674.100,00	2.606.238,93	1.067.861,07	0,00
03- Mal ve Hizmet Alım Giderleri	0,00	101.896.000,00	75.685,00	1.511.980,00	103.483.665,00	87.543.761,96	15.907.229,04	32.674,00
04- Faiz Giderleri	0,00	11.100.000,00	0,00	7.090.000,00	18.190.000,00	18.176.617,52	13.382,48	0,00
05- Cari Transferler	0,00	4.121.000,00	0,00	152.000,00	4.273.000,00	2.786.782,83	1.486.217,17	0,00
06- Sermaye Giderleri	5.315.285,97	30.455.000,00	0,00	1.687.020,00	37.457.305,97	29.758.485,59	5.499.624,66	2.199.195,72
07- Sermaye Transferleri	0,00	800.000,00	0,00	485.000,00	1.285.000,00	1.259.662,39	25.337,61	0,00
08- Borç Verme	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00		0,00
09- Yedek Ödenek	0,00	14.820.000,00	0,00	-13.346.100,00	1.473.900,00	0,00	1.473.900,00	0,00
Toplam	5.315.285,97	187.310.000,00	75.685,00	0,00	192.700.970,97	160.290.887,45	30.178.213,80	2.231.869,72

Tablo 2: 2019 Yılı Bütçe Giderleri

Bütçe Giderinin Ekonomik Kodu	Bütçe (Başlangıç) Ödenegi (TL)	Bütçe Gideri (Gerçekleşen) (TL)	Gerçekleşme Yüzdesi (%)
01- Personel Giderleri	22.864.000,00	18.159.338,23	79,42
02- Sosyal Güvenlik Kurumlarına Devlet Primi Giderleri	3.674.100,00	2.606.238,93	70,94
03- Mal ve Hizmet Alım Giderleri	103.483.665,00	87.543.761,96	84,60
04- Faiz Gideri	18.190.000,00	18.176.617,52	99,93
05- Cari Transferler	4.273.000,00	2.786.782,83	65,22
06- Sermaye Giderleri	37.457.305,97	29.758.485,59	79,45
07- Sermaye Transferleri	1.285.000,00	1.259.662,39	98,03
08- Borç Verme	0,00	0,00	0,00
09- Yedek Ödenekler	1.473.900,00	0,00	0,00
Bütçe Giderleri Toplamı	192.700.970,97	160.290.887,45	83,18

Tablo 3: 2019 Yılı Bütçe Gelirleri

Bütçe Gelirinin Ekonomik Kodu	Bütçe Gelir Tahmini (TL)	Tahsilat Tutarı (TL)	Red ve İadeler (TL)	Net Tahsilat (TL)	Gerçekleşme Yüzdesi (%)
01- Vergi Gelirleri	61.185.000,00	43.053.876,52	509.909,50	42.543.967,02	69,53
03- Teşebbüs ve Mülkiyet Gelirleri	2.675.000,00	12.562.768,68	86.418,62	12.476.350,06	466,41
04- Alınan Bağış ve Yardımlar	700.000,00	5.002.776,49	0,00	5.002.776,49	714,68
05- Diğer Gelirler	75.935.000,00	72.417.624,19	58.527,23	72.359.096,96	95,29
06- Sermaye Gelirleri	8.000.000,00	10.830.839,06	71.980,00	10.758.859,06	134,49
08-Alacaklardan Tahsilat	-242.000,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Toplam	148.253.000,00	143.867.884,94	726.835,35	143.141.049,59	%96,55

Faaliyet Sonuçları Tablosuna göre; bütçe ile ilgili olsun ya da olmasın belediyenin faaliyetlerinden dolayı tahakkuk eden 2019 yılı Faaliyet Gideri 145.629.498,78 TL, Faaliyet Geliri 139.977.829,26 TL olup Dönem Olumsuz Faaliyet Sonucu ise 5.651.669,52 TL olarak gerçekleşmiştir.

Manisa Yunussemre Belediyesinin sermaye ortağı olduğu şirketler ile belediyenin

hisselerine sahip olduğu şirketlerinin doğrudan veya dolaylı olarak sahip oldukları ortaklıklar aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Tablo 4: Belediyenin Doğrudan veya Dolaylı Sermaye Ortağı Olduğu Şirketler

Sıra No	Şirketin Adı	Toplam Sermaye Tutarı (TL)	Ortaklığın Sahibi	Ortak Olunan Sermaye Tutarı (TL)	Hisse Oranı (%)
1	MAYEB Organizasyon İnşaat Taahhüt Gıda Ulaşım Temizlik Eğitim Bilişim Akaryakıt Reklam Turizm Sağlık Hizmetleri Sanayi A.Ş.	2.550.000,00	Yunusemre Belediyesi	2.550.000,00	100
2	Manisa Yatırım İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.	50.000,00	Yunusemre Belediyesi	25.000,00	50
3	YUNTAŞ Beton Elemanları Asfalt İnşaat Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi	4.000.000,00	MAYEB A.Ş.	4.000.000,00	100
4	Yunus Bel İnşaat Sanayii ve Ticaret Anonim Şirketi	5.250.000,00	YUNTAŞ A.Ş.	2.362.500,00	45
5	Arel Otelcilik Turizm Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi	200.000,00	MAYEB A.Ş.	48.000,00	24

1.4. Muhasebe ve Raporlama Sistemi

Belediyenin muhasebe kayıt sistemi, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile getirilen tahakkuk esaslı devlet muhasebesi olup kayıt işlemleri Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliği çerçevesinde, Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği hükümleri doğrultusunda gerçekleştirilmektedir.

Kamu İdaresi Hesaplarının Sayıştaya Verilmesi ve Muhasebe Birimleri ile Muhasebe Yetkililerinin Bildirilmesi Hakkında Usul ve Esaslar'ın 5'inci maddesi gereğince hesap dönemi sonunda Sayıştay Başkanlığına gönderilmesi gereken defter, tablo ve belgelerden aşağıda yer alanlar denetime sunulmuş olup denetim bu defter, tablo ve belgeler ile Usul ve Esaslar'ın 8'inci maddesinde yer alan diğer belgeler dikkate alınarak yürütülüp sonuçlandırılmıştır.

- Birleştirilmiş veriler defteri,
- Geçici ve kesin mizan,
- Bilanço,
- Kasa sayım tutanağı,
- Banka mevcudu tespit tutanağı,
- Alınan çekler sayım tutanağı,

- Menkul kıymet ve varlıklar sayım tutanağı,
- Teminat mektupları sayım tutanağı,
- Değerli kağıtlar sayım tutanağı,
- İdare taşınır mal yönetimi ayrıntılı hesap cetveli ile idare taşınır mal yönetimi hesabı icmal cetveli,
- Bütçe giderleri ve ödenekler tablosu,
- Bütçe gelirleri ekonomik sınıflandırılması tablosu ve
- Faaliyet sonuçları tablosu.

Denetim görüşü, kamu idaresinin tabi olduğu geçerli finansal raporlama çerçevesi kapsamındaki temel mali tabloları olan Bilanço ve Faaliyet Sonuçları Tablosuna verilmiştir.

2. KAMU İDARESİNİN SORUMLULUĞU

Denetlenen kamu idaresinin yönetimi, tabi olduğu muhasebe standart ve ilkelerine uygun olarak hazırlanmış olan mali rapor ve tabloların doğru ve güvenilir bilgi içerecek şekilde zamanında Sayıştaya sunulmasından, bir bütün olarak sunulan bu mali tabloların kamu idaresinin faaliyet ve işlemlerinin sonucunu tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir olarak yansıtmışından ve ister hata isterse yolsuzluktan kaynaklansın bu mali rapor ve tabloların önemli hata veya yanlış beyanlar içermemesinden; kamu idaresinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğundan; mali yönetim ve iç kontrol sistemlerinin amacına uygun olarak oluşturulmasından, etkin olarak işletilmesinden ve izlenmesinden, mali tabloların dayanağını oluşturan bilgi ve belgelerin denetime hazır hale getirilmesinden ve sunulmasından sorumludur.

3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU

Sayıştay, denetimlerinin sonucunda hazırladığı raporlarla denetlenen kamu idarelerinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek, mali rapor ve tablolarının güvenilirliğine ve doğruluğuna ilişkin görüş bildirmek, mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmekle sorumludur.

4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI

Denetimlerin dayanağı; 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, uluslararası denetim standartları, Sayıştay ikincil mevzuatı ve denetim rehberleridir.

Denetimler, kamu idaresinin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek ve mali rapor ve tablolarının kamu idaresinin tüm faaliyet ve işlemlerinin sonucunu doğru ve güvenilir olarak yansıttığına ilişkin makul güvence elde etmek ve mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmek amacıyla yürütülmüştür.

Kamu idaresinin mali tabloları ile bunları oluşturan hesap ve işlemlerinin doğruluğu, güvenilirliği ve uygunluğuna ilişkin denetim kanıtı elde etmek üzere yürütülen denetimler; uygun denetim prosedürleri ve tekniklerinin uygulanması ile risk değerlendirmesi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Risk değerlendirmesi sırasında, uygulanacak denetim prosedürünün belirlenmesine esas olmak üzere, mali tabloların üretildiği mali yönetim ve iç kontrol sistemleri de değerlendirilmiştir.

Denetimin kapsamını, kamu idaresinin mali rapor ve tabloları ile gelir, gider ve mallarına ilişkin tüm mali faaliyet, karar ve işlemleri ve bunlara ilişkin kayıt, defter, bilgi, belge ve verileri (elektronik olanlar dâhil) ile mali yönetim ve iç kontrol sistemleri oluşturmaktadır.

Bu hususlarla ilgili denetim sonucunda denetim görüşü oluşturmak üzere yeterli ve uygun denetim kanıtı elde edilmiştir.

5. İÇ KONTROL SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

5018 sayılı Kanun uyarınca; idarenin amaçlarına, belirlenmiş politikalara ve mevzuata uygun olarak faaliyetlerin etkili, ekonomik ve verimli bir şekilde yürütülmesini, varlık ve kaynakların korunmasını, muhasebe kayıtlarının doğru ve tam olarak tutulmasını, malî bilgi ve yönetim bilgisinin zamanında ve güvenilir olarak üretilmesini sağlamak üzere idare tarafından yeterli ve etkili bir iç kontrol sisteminin kurulması gerekmektedir.

Görev ve yetkileri çerçevesinde, malî yönetim ve kontrol süreçlerine ilişkin standartlar ve yöntemler Hazine ve Maliye Bakanlığınca, iç denetime ilişkin standartlar ve yöntemler ise İç Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından belirlenir, geliştirilir ve uyumlaştırılır.

31.12.2005 tarihli ve 26040 (3. mükerrer) sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İç Kontrol ve Ön Mali Kontrole İlişkin Usul ve Esasların "İç kontrol standartları" başlıklı 5’inci maddesinde, iç kontrol standartlarının, merkezi uyumlaştırma görevi çerçevesinde Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından belirlenip yayımlanacağı, kamu idarelerinin malî ve malî olmayan tüm işlemlerinde bu standartlara uymakla ve gereğini yerine getirmekle yükümlü bulunduğu, Kanuna ve iç kontrol standartlarına aykırı olmamak koşuluyla, idarelerce, görev alanları çerçevesinde her türlü yöntem, süreç ve özellikli işlemlere ilişkin standartlar belirlenebileceği belirtilmiştir.

26.12.2007 tarihli ve 26738 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Kamu İç Kontrol Standartları Tebliği ile iç kontrolün; “kontrol ortamı, risk değerlendirmesi, kontrol faaliyetleri, bilgi ve iletişim ile izleme” bileşenleri temelinde, standartlar ve sağlanması gereken genel şartlar belirlenmiş ve bu alandaki çalışmaların hazırlanacak eylem planları ile izlenmesi öngörülmüştür.

Yapılan değerlendirmede Manisa Yunusemre Belediyesinde;

- İç kontrol sisteminin mevzuata uygun şekilde kurulduğu,
- İç kontrol standartlarına uyum eylem planının hazırlandığı,
- Kamu İç Kontrol Rehberinde yer alan ve iç kontrol sistemi kapsamında doldurulması gereken tablo ve formların doldurulduğu,
- İç kontrol sisteminin temel çalışması olan iş tanımları ve iş süreçlerinin hazırlandığı ve hassas görevlerin tanımlandığı,
- Kurumun amaç ve hedeflerine yönelik risklerin belirlendiği, bu risklerin gerçekleşme olasılıkları ve muhtemel etkilerinin analiz edilmesi ve risklere karşı eylem planı hazırlanması konularında çalışma yapıldığı,
- Ancak İç Kontrol ve Ön Mali Kontrole İlişkin Usul ve Esasların gereğince, mal ve hizmet alımları için bir milyon Türk Lirasını aşan işlere ilişkin taahhüt evrakı ve sözleşme tasarıları ile bunlara ilişkin tüm bilgi ve belgeleri içerecek işlem dosyasının ön mali kontrole tabi tutulmasını teminen Mali Hizmetler birimine gönderilmesi ve alınacak görüş yazısına istinaden işlem yapılması gerekirken, Mali Hizmetler birimince ön mali kontrolün yapılmadığı,

tespit edilmiştir.

6. DENETİM GÖRÜŞÜ

Manisa Yunusemre Belediyesi, 2019 yılına ilişkin yukarıda belirtilen ve ekte yer alan; geçerli finansal raporlama çerçevesi kapsamındaki mali rapor ve tablolarının, “Denetim Görüşünün Dayanakları” bölümünde belirtilen hesap alanları hariç tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir bilgi içerdiği kanaatine varılmıştır.

7. DENETİM BULGULARI

Raporda yer alan bulgular, denetimler sonucunda tespit edilen hususlara kamu idaresi tarafından verilen cevapların değerlendirilmesi suretiyle düzenlenmiştir.

A. DENETİM GÖRÜŞÜNÜN DAYANAKLARI

BULGU 1: Elden Çıkarılacak Stoklar ve Maddi Duran Varlıklar Hesabının Borç Bakiyesi ile Birikmiş Amortismanlar Hesabının Gerçeği Yansıtması

2019 yılı kesin mizanının incelenmesinde 294 Elden çıkarılacak stoklar ve maddi duran varlıklar hesabıyla bu hesaba ilişkin 299 Birikmiş amortismanlar hesabının eşit olmadığı görülmüştür.

Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği'nin 224, 225, 228 ve 229'uncu maddelerinde 294 Elden çıkarılacak stoklar ve maddi duran varlıklar hesabı ile 299 Birikmiş amortismanlar hesabının niteliği ve işleyişi hüküm altına alınmıştır.

Anılan hesaplar ile ilgili olarak Muhasebat Genel Müdürlüğü'nün, “Amortisman ve Tükenme Payları” isimli 47 Sıra No'lu Tebliği'nin “Amortisman ve tükenme payı süre ve oranları” başlıklı 6'ncı maddesinin 7'nci fıkrasında ise;

“Çeşitli nedenlerle kullanılma olanaklarını yitiren amortisman tabi maddi duran varlıklardan 294-Elden Çıkarılacak Stoklar ve Maddi Duran Varlıklar Hesabında izlenmesine karar verilenlerin, amortisman tabi tutulmamış kısmının tamamı amortisman tabi tutulur.”

Denilerek hurdaya ayrılan duran varlıkların dönem sonunda elden çıkarılmadığı taktirde hurdaya ayrıldığı dönemin sonunda tamamen amorti edilmesinin gerektiği ifade edilmektedir.

Belediyenin 2019 yılı kesin mizanı incelendiğinde, 294 Elden çıkarılacak stoklar ve

maddi duran varlıklar hesabının borç bakiyesinin 624.090,64 TL, 299 Birikmiş amortismanlar hesabının alacak bakiyesinin 453.565,13 TL olduğu dolayısıyla 170.525,51 TL'lik tutara yıl sonunda amortisman ayrılmadığı tespit edilmiştir.

Bu itibarla 294 Elden çıkarılacak stoklar ve maddi duran varlıklar hesabının dönem sonunda tamamının amortismanına tabi tutulmaması sonucunda 2019 yılı Bilançosunda anılan hesaplar itibariyle Faaliyet Sonuçları Tablosunda ise 630.13 Giderler Hesabı itibariyle hataya neden olunmuştur.

BULGU 2: Tahsisli Kullanılan Taşınmazların Varlık Hesaplarında İzlenmemesi

Kamu kurumlarınca belediyeye tahsis edilen taşınmazların muhasebe kayıtlarında izlenmediği görülmüştür.

Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği'nin 250 Arazi ve arsalar hesabı ile 252 Binalar hesabının işleyişine ilişkin 189 ve 193'üncü maddelerinde yer alan hükümlerde tahsisli kullanılan taşınmazların nasıl muhasebeleştirileceği düzenlenmiştir.

Konu ile ilgili olarak 27.04.2015 tarih ve 4167 sayılı Muhasebat Genel Müdürlüğü yazısında, herhangi bir taşınmazı tahsisli kullanan ve kullandıran kurumların muhasebe kayıtlarını nasıl gerçekleştireceğine dair açıklamalar yapılmış ve örneklere yer verilmiştir. Aynı yazıda "1.3.Tahsis işleminin muhasebeleştirilmesi" başlığı altında;

"Taşınmaz maliki kamu idaresi tarafından tahsis işlemine ilişkin belgeler muhasebe birimine verildiğinde; 500-Net Değer Hesabına (11.Tahsis Edilen Taşınmazlar) borç, ilgisine göre 250-Arazi ve Arsalar Hesabı, 251-Yeraltı ve Yerüstü Düzenleri Hesabı veya 252-Binalar Hesabına (02.Kamu İdaresinin Tahsis Ettiği Taşınmazlar) alacak; varsa taşınmaza ilişkin amortisman tutarları 257-Birikmiş Amortismanlar Hesabına borç, 500-Net Değer Hesabına (13.Tahsis Edilen Taşınmazlar İçin Ayrılmış Amortisman Tutarı) alacak kaydedilecektir. Bu kayıtlar taşınmazın mülkiyet kayıtlarının bulunduğu muhasebe birimlerince yapılacaktır.

Taşınmazın tahsis edildiği kamu idaresi tarafından tahsis işlemine ilişkin belgeler muhasebe birimine verildiğinde; ilgisine göre 250-Arazi ve Arsalar Hesabı, 251-Yeraltı ve Yerüstü Düzenleri Hesabı veya 252-Binalar Hesabına (03.Tahsisli Kullanılan Taşınmazlar) borç, 500-Net Değer Hesabına (12.Tahsisli Kullanılan Taşınmazlar) alacak; varsa taşınmaza ilişkin amortisman tutarları 500-Net Değer Hesabına (13.Tahsis Edilen Taşınmazlar İçin Ayrılmış Amortisman Tutarı) borç, 257-Birikmiş Amortismanlar Hesabına alacak

kaydedilecektir. Bu kayıtlar taşınmazı tahsisli olarak kullanan idarenin taşınmaza ilişkin harcamalarını muhasebeleştirilen ilgili muhasebe birimlerince yapılacaktır.” denildiğinden, taşınmaz tahsis eden ya da taşınmaz tahsisi sağlanan her iki taraftaki idarelerin muhasebe kayıtları açısından, 500 Net değer hesabı ve 257 Birikmiş amortismanlar hesabının tahsis işleminin sonuçlarından etkilendiği açıktır.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri birlikte değerlendirildiğinde; taşınmazların yönetimi ve kontrolü için, idarelerce tahsis edilen ve tahsisli kullanılan taşınmazlarla ilgili farklı bir kayıt düzeninin bulunduğu ve bu şekilde kullanılan taşınmazlarla ilgili yapılacak kayıtların da buna uygun olarak tutulmasının gerektiği değerlendirilmektedir. Tam açıklama kavramı, muhasebenin genel kabul görmüş bir ilkesi olup belediye, bu kavram uyarınca varlıklarının gerçek durumunun mali tablolarında yer almasını sağlamalıdır.

Ayrıca Belediyeye tahsis edilen taşınmazlara ilişkin olarak Kamu İdarelerine Ait Taşınmazların Kaydına İlişkin Yönetmelik’in 5’inci maddesindeki *“Taşınmazların rayiç değeri; maliki kamu idaresince, başka bir kamu idaresinin yönetiminde veya kullanımında olanlar ise bu idarelerce tespit edilir.”* hükmü gereği ilgili taşınmazları tahsisli kullanan belediyenin bunlara ilişkin rayiç değeri belirlemesi ve tahsis edene bildirmesi de gerekmektedir.

Yukarıda yer verilen düzenlemelere rağmen yapılan incelemede; Belediyeye Milli Emlak Müdürlüğünden tahsisli toplam 21 adet taşınmazın muhasebe kayıtlarının yapılmadığı tespit edilmiştir.

Tahsisli kullanılan taşınmazların muhasebeleştirilmemesi sonucunda, belediyenin 2019 yılı Bilançosunda 250.03 Arazi ve arsalar hesabı, 252.03 Binalar hesabı, 257 Birikmiş amortismanlar hesabı ve 500.12/13 Net değer hesabı itibariyle, varlıkların belediyece belirlenmesi gereken gerçeğe uygun değerleri (rayiç değer) toplamı kadar hataya neden olunmuştur.

B. DENETİM GÖRÜŞÜNÜ ETKİLEMİYEN TESPİT VE DEĞERLENDİRMELER

BULGU 1: Gider Taahhütlerinin Nazım Hesaplarda İzlenmemesi

Belediye tarafından bağtlanan sözleşmelere dayanılarak girişilen taahhüt tutarlarının 920 Gider taahhütleri hesabı ile 921 Gider taahhütleri karşılığı hesabında izlenmediği görülmüştür.

Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği'nin, 450'nci maddesinin 1'inci fıkrasına göre yılı için geçerli sözleşmeler ile ertesi mali yıl veya yıllara geçerli olmak üzere yapılan sözleşmelere dayanılarak girişilen ve mevzuatı gereğince bunlara ilave edilen taahhüt tutarlarıyla bunlardan yerine getirilenler ve feshedilenlerin sözleşme fiyatlarıyla izlenmesi için 920 Gider taahhütleri hesabının kullanılacağı belirtilmekte, hesabın işleyişi ise 451'inci maddede açıklanmaktadır.

Diğer taraftan, adı geçen Yönetmelik'in 452'nci maddesinde ise 921 Gider taahhütleri karşılığı hesabının da gider taahhütleri hesabına borç ve alacak yazılan tutarların kaydedilmesi için kullanılacağı hüküm altına alınmıştır.

Buna göre belediyeler tarafından gerçek veya tüzel kişilerden cari yıl, gelecek mali yıl ya da yıllara geçerli sözleşmeler ile yapılan kiralama için girişilen taahhütlerin toplam tutarlarının sözleşme imzalandığında 920.01/02 Gider taahhütleri hesabına borç, 921 Gider taahhütleri karşılığı hesabına alacak kaydedilmesi, vadesi itibariyle yapılan her kira ödemesinin ise 921 no.lu hesaba borç 920.01/02 no.lu hesaba alacak kaydedilmesi gerekmektedir.

Yapılan incelemede yukarıda yer verilen düzenlemelere rağmen; belediyenin hizmetlerini gerçekleştirmek için kiraladığı 23 adet taşınmazla ilişkin kira tutarlarının (bunların 2019 yılı toplam tutarı 965.872,00 TL) anılan nazım hesaplarda izlenmediği tespit edilmiştir.

Kiralanan taşınmazlara ait ödenecek ve ödenen kira tutarlarının, muhasebenin bilgi verme ve izleme fonksiyonunu yerine getirmek üzere Bilanço Dip notlarında ihdas edilen nazım hesaplardan olan Gider taahhütleri hesaplarında izlenmesi gerekmektedir.

BULGU 2: Mal ve Hizmet Alımlarının Doğrudan Temin Limitlerinin Altında Kalmak Maksadıyla Kısımlara Bölünerek Yapılması

Belediye tarafından gerçekleştirilen bazı mal ve malzeme alımlarının, parasal limitlerin altında kalmak amacıyla, kısımlara bölünerek, açık ihale usulü yerine doğrudan temin yöntemiyle gerçekleştirildiği görülmüştür.

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun "Temel ilkeler" başlıklı 5'inci maddesinde;

"İdareler, bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde; saydamlığı, rekabeti, eşit muameleyi, güvenilirliği, gizliliği, kamuoyu denetimini, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasını ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlamakla sorumludur.

Aralarında kabul edilebilir doğal bir bağlantı olmadığı sürece mal alımı, hizmet alımı ve yapım işleri bir arada ihale edilemez.

Eşik değerlerin altında kalmak amacıyla mal veya hizmet alımları ile yapım işleri kısımlara bölünemez."

"Doğrudan temin" başlıklı 22'nci maddesinin birinci fıkrasının "d" bendinde ise;

"Büyükşehir belediyesi sınırları dahilinde bulunan idarelerin onbeş milyar, diğer idarelerin beşmilyar Türk Lirasını aşmayan ihtiyaçları ile temsil ağırlama faaliyetleri kapsamında yapılacak konaklama, seyahat ve iaşeye ilişkin alımlar."

denilmektedir.

Kanunda yer alan eşik değerler ve parasal limitlerin 1/2/2019 tarihinden itibaren uygulanması ile ilgili olarak, 25.01.2019 gün ve 30666 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2019/1 numaralı Kamu İhale Tebliği'nde 2019 yılında büyükşehir sınırı dâhilinde bulunan idareler için doğrudan temin limiti 90.358,00 TL olarak belirlenmiştir. Buna göre büyükşehir sınırı dâhilinde bulunan idareler, 90.358,00 TL altındaki ihtiyaçları için ilan yapılmaksızın ve teminat alınmaksızın doğrudan temin usulüne başvurabileceklerdir. Yine aynı idarelerin 90.358,00 TL üzerindeki ihtiyaçları için ise ihale yapılması gerekmektedir.

Mal ve Hizmet alımlarına ilişkin ödeme emri belgesi ve eklerinin incelenmesi sonucunda;

- Klima alımı işini; KDV hariç 71.500 TL ve 86.000 TL olmak üzere 2 kısma,

-
- Spor malzemesi alım işini; KDV hariç 50.500 TL, 74.728 TL, 67.285 TL ve 89.500 TL olmak üzere 4 kısma,
 - Mobilya alım işini; KDV hariç 84.592 TL ve 60.666 TL olmak üzere 2 kısma,
 - Araç bakım onarım işlerini KDV hariç; 58.090 TL, 83.540 TL, 44.950 TL, 44.805 TL, 58.850 TL, 41.050 TL, 61.705 TL, 74.206 TL ve 57.340 TL olmak üzere 9 kısma,
 - İş makinası kiralama işini; KDV hariç 51.000 TL, 62.000 TL, 62.000 TL, 62.000 TL, 62.000 TL, 43.000 TL, 62.000 TL, 86.000 TL, 51.000 TL, 51.000 TL, 51.000 TL, 51.000 TL, 67.499 TL, 80.510 TL, 26.880 TL, 38.500 TL ve 62.000 TL olmak üzere 17 kısma,

bölünmesi ile aynı nitelikteki işlerin, aynı yükleniciden 2019 yılı limiti olan 90.358,00 TL'nin altında kalınarak doğrudan temin suretiyle gerçekleştirildiği tespit edilmiştir.

İhtiyaca ilişkin taleplerin farklı farklı olması, farklı zamanlarda bildirilmesi gibi hususların varlığı gerekçe gösterilse bile, yukarıda bahsi geçen işlerin belediyenin arızı işlerinden olmadığı, süreklilik arz ettiği açıktır.

Belediyenin rekabeti, eşit muameleyi, güvenirliliği, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasını ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlamak amacıyla aynı nitelikte olan ve bütünlük sağlayan işlerini ihale yöntemiyle karşılaması ve doğrudan temin sınırlarının altında kalmak amacıyla aynı nitelikteki işleri kısımlara bölmemesi gerekmektedir.

BULGU 3: Gecekondu Fonu Hesabında Toplanan Gelirlerin Belediye Giderleri İçin Harcanması

Milli Emlak Müdürlüğü tarafından gönderilen ve gecekondu fonu hesabına girişi yapılan tutarların 775 sayılı Gecekondu Kanunu'nda belirtilen amaçlar dışında kullanıldığı görülmüştür.

4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un "Taksitle ödeme, satış bedelinden pay verilmesi, belediyelere devir" başlıklı 5'inci maddenin beşinci fıkrasında; *"Belediye ve mücavir alan sınırları içindeki Hazineye ait taşınmazların satış bedellerinin tahsil edilen kısmından öncelikle yerinde muhafaza edilemeyen yapıların tasfiyesinde kullanılmak şartıyla % 10'u, ilgili belediyelerin 20.7.1966 tarihli ve 775 sayılı Kanun hükümlerine göre oluşturulan fon hesabına aktarılır. Kalan kısmından ise ilgili belediyeye %*

30, varsa büyükşehir belediyesine % 10 oranında pay verilir. ...Bu paylar tahsilini takip eden ayın yirmisine kadar ilgili idarelerin hesaplarına aktarılır. ...” hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre öncelikle yerinde muhafaza edilemeyen yapıların tasfiyesinde kullanılmak üzere belediye ve mücavir alan sınırları içindeki Hazineye ait taşınmazların satış bedellerinin tahsil edilen kısmından %10 oranındaki payın, ilgili belediyelerin 775 sayılı Kanun hükümlerine göre oluşturulan fon hesabına, kalan tutar üzerinden ise ilgili belediyeye yeniden %30 oranında pay aktarılmaktadır.

775 sayılı Gecekondu Kanunu'nun “Fonların teşkili ve kullanılması” başlıklı 12'nci maddesinde; belirtilen kaynaklardan sağlanacak gelirlerin, Türkiye Emlak Kredi Bankasında, ilgili belediyeler adına açılacak özel hesaplarda toplanacağı, 13'üncü maddesinde ise bu fonlarda toplanan paraların nerelerde kullanılması gerektiği açıklanmıştır.

Kanununun 13'üncü maddesinde aynen; “*Buna göre 12'nci madde gereğince teşkil edilen fonda toplanan paralar, belediyelerce, Toplu Konut İdaresi Başkanlığının izni alınmak şartıyla:*

a) Bu kanundaki amaçlarda kullanılmak üzere arsa sağlanmasında, Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca onanan plan ve projelere göre halk konutu, nüve konut veya geçici misafir konutu yapılmasında,

b) Islah olunacak gecekondu bölgeleri ile yeniden tesis edilecek önleme bölgelerinin yol, meydan, kanalizasyon, su, elektrik ve benzerleri gibi kamu hizmet ve tesislerinin Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca onanan projelerine göre yapılmasında veya onarılmasında,

c) Kendi bütçe imkânlarıyla karşılanamayan ve fakat bu kanun gereğince yapılması gereken tespit, harita alımı, plan ve projelendirme hizmetlerinde kullanılır.”

denilmektedir.

Yukarıdaki mevzuat hükümlerinden anlaşılacağı üzere ilgili fonda biriken tutarlar 775 sayılı Kanun'un 13'üncü maddesinde açıklanan yerlerde kullanılabilir, bunun dışındaki yerlerde kullanılamayacaktır.

Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği'nin “Belirli Bir Amaca Tahsisli Gelirler ve Alınan Paylar” başlıklı 18'inci maddesinin ikinci fıkrasında; “20/7/1966 tarihli ve

775 sayılı Gecekondu Kanunu'nun 12 nci maddesi gereği kurulan fonda toplanacak paralar gelir bütçesinin ilgili bölümüne gelir kaydedilir. Diğer taraftan gider bütçesinin ilgili tertibine tahsis amacı doğrultusunda kullanılmak üzere ödenek konulur. Bu fondan yapılan harcamalarda 775 sayılı Kanunda belirtilen usul ve esaslar uygulanır.” denilmektedir. Dolayısıyla Gecekondu Kanunu kapsamında kurulan fonda toplanacak paralar gelir bütçesinin ilgili bölümüne gelir kaydedilecek, gider bütçesinin ilgili tertibine de tahsis amacı doğrultusunda kullanılmak üzere ödenek konulacaktır.

Yapılan inceleme neticesinde; 2019 yılında Milli Emlak Müdürlüğü tarafından belediye sınırları içindeki Hazineye ait taşınmazların satış bedellerinden tahsil edilen kısmının, % 10'u olan 277.643,02 TL'yi, 775 sayılı Kanun hükümlerine göre oluşturulan özel banka hesabına gönderildiği ve gecekondu fonuna kaydedildiği, ancak bu fon hesabında bulunan 100.000,00 TL'nin belediyenin genel hesaplarına alınarak Kanun'un belirlediği amaçlar dışında kullanıldığı tespit edilmiştir. Kanun kapsamında açılmış olan özel hesaplardan belediyenin genel hesaplarına para aktararak fon gelirlerinin Kanun'un belirlediği amaçlar dışında kullanılması ilgili Kanun'un yukarıda açıklanan hükümlerine aykırılık teşkil etmektedir.

Belediye ve mücavir alan sınırları içindeki Hazineye ait taşınmazların satış bedellerinin tahsil edilen ve Milli Emlak Müdürlüğü tarafından belediyeye aktarılan % 10 gelirin belediye tarafından özel hesapta toplanarak öncelikle yerinde muhafaza edilemeyen yapıların tasfiyesinde kullanılmak şartıyla 775 sayılı Gecekondu Kanunu'nun 13'üncü maddesinde açıklanan yerlerde kullanılabilmesinin sağlanması ve amacı dışı kullanılan tutarların bu hesaba geri aktarılması gerekmektedir.

BULGU 4: Büyükşehir Belediyesine Aktarılması Gereken Otopark Bedellerinin Gönderilmemesi

Belediyenin 2019 yılı içerisinde; parselinde otopark ihtiyacı karşılanmayan yapıların sahiplerinden Otopark Yönetmeliği hükümlerine göre tahsil ettiği otopark bedellerini yasal düzenlemelere uygun olarak büyükşehir belediyesine aktarmadığı, tahsil olunan 2.205.370,00 TL'lik otopark bedellerinden 1.017.127,81 TL'sinin Belediyenin çeşitli işlerinde kullanıldığı görülmüştür.

5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nun “Belediyeler arası hizmet ilişkileri ve koordinasyon” başlıklı 27'nci maddesine eklenen son fıkrasında;

“İmar mevzuatı uyarınca belediyelerin otoparkla ilgili olarak elde ettikleri gelirler tahsil tarihinden itibaren kırkbeş gün içinde büyükşehir belediyesine aktarılır. Büyükşehir belediyeleri bu geliri tasdikli plan ve beş yıllık imar programına göre hazırlanan kamulaştırma projesi karşılığında otopark tesisi için gerekli arsa alımları ile bölge ve genel otoparkların inşasında kullanır. Bu gelirler bu fıkrafta belirtilen amaç dışında kullanılamaz.” denilmektedir.

5216 sayılı Kanun’un söz konusu hükümlerinden anlaşılacağı üzere, ilçe belediyeleri tarafından toplanan “otopark bedellerinin” otopark inşasında kullanılmak üzere tahsil tarihinden itibaren kırkbeş gün içinde büyükşehir belediyesine aktarılacağı hüküm altına alınmıştır. İlçe belediyeleri tarafından toplanarak aktarılan “otopark bedellerini” Büyükşehir Belediyesi tasdikli plan ve beş yıllık imar programına göre hazırlanan kamulaştırma projesi karşılığında otopark tesisi için gerekli arsa alımları ile bölge ve genel otoparkların inşasında kullanması gerekmektedir.

Belediye 2019 yılında parselinde otopark ihtiyacı karşılanmayan yapıların sahiplerinden Otopark Yönetmeliği hükümlerine göre 2.205.370,00 TL otopark bedeli tahsil etmiştir. Ancak Belediye bu tutarı Büyükşehir Belediyesine aktarmadığı gibi, 1.017127,81 TL’lik kısmı da temsil ağırlama gideri, personel hizmet alımı ödemesi gibi kalemler için kullanmıştır.

Yukarıda belirtilen nedenlerle, ilçe belediyesi tarafından Büyükşehir Belediyesi adına yapılan tahsilatların yasal düzenlemelere uygun şekilde ve zamanında Büyükşehir Belediyesine gönderilmesi gerekmektedir.

BULGU 5: Ulusal Bayram Günlerinde Çalışacak İşletmelere İlişkin Ruhsat Verme İşlemlerinin Takibinin Yapılmaması

Ulusal bayram günlerinde çalışmalarını belediyelerce izne bağlı işyerlerine ruhsat verilmesi işlemlerinin takibinin yapılmadığı dolayısıyla karşılığında alınması gereken Tatil Günlerinde Çalışma Ruhsatı Harcından mahrum kaldığı görülmüştür.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu’nun “Tatil Günlerinde Çalışma Ruhsatı Harcı” başlıklı 58’inci maddesinde;

“Ulusal bayram günlerinde çalışmalarını belediyelerce izne bağlı işyerlerine ruhsat verilmesi, Tatil Günlerinde Çalışma Ruhsatı Harcına tabidir.”

“Mükellef” başlıklı 59’uncu maddesinde;

“Tatil Günlerinde Çalışma Ruhsatı Harcının mükellefi kendisine çalışma ruhsatı verilen gerçek veya tüzelkişidir.”

“Mükellefiyet dönemi ve harcın ödenmesi” başlıklı 61’inci maddesinde;

“Tatil Günlerinde Çalışma Ruhsatı Harcının mükellefiyet dönemi, çalışma izninin kullanılacağı takvim yılıdır. Yıl içinde mükellefiyete girilmesi veya işin terk edilmesi hallerinde mükellefiyet, çalışılan süreye inhisar eder. Mükellefiyete girilen veya mükellefiyetten çıkılan ay kesirleri tam ay sayılır.”

hükümleri yer almaktadır.

Belediyenin mali yıl hesabına ait gelir işlemlerinin incelenmesi sonucunda, ulusal bayram günlerinde çalışacak işyerlerine ilişkin bir ruhsatlandırma çalışması yapılmadığı ve bununla ilgili herhangi bir gelir de elde edilmediği tespit edilmiştir.

Kurumun gelir kaybına uğramaması için mevzuatta belirtilen esaslar çerçevesinde Tatil Gülerinde Çalışma Ruhsatı Harcıyla ilgili gerekli takip ve tahsilat işlemlerinin yapılması gerekmektedir.

BULGU 6: İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı Olmadan Faaliyet Gösteren İşletmelerin Bulunması

Belediye sınırları içerisindeki bazı işletmelerin İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı olmadan faaliyette buldukları görülmüştür.

10.08.2005 gün ve 25902 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik’in “İşyeri açılması” başlıklı 6’ncı maddesinde;

“Yetkili idarelerden usulüne uygun olarak işyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan işyeri açılmaz ve çalıştırılmaz. İşyerlerine bu Yönetmelikte belirtilen yetkili idareler dışında diğer kamu kurum ve kuruluşları ile ilgili meslek kuruluşları tarafından özel mevzuatına göre verilen izinler ile tescil ve benzeri işlemler bu Yönetmelik hükümlerine göre ruhsat alma mükellefiyetini ortadan kaldırmaz. İşyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan açılan işyerleri yetkili idareler tarafından kapatılır...” denilmektedir.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Emre aykırı davranış" başlıklı 32'nci maddesinin birinci fıkrası;

"Yetkili makamlar tarafından adli işlemler nedeniyle ya da kamu güvenliği, kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla, hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket eden kişiye yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu cezaya emri veren makam tarafından karar verilir."

hükmüne göre ise güncellenmiş yılı idari para cezasının, ruhsat almadan faaliyette bulunan işletmelere uygulanması gerekmektedir.

Vergi Dairesi kayıtlarına göre; belediye sınırları dâhilinde (İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatı alma zorunluluğu bulunmayan işyerleri düşüldükten sonra) toplam 7.574 adet işyeri bulunmaktadır. Buna karşın belediye kayıtlarına göre ruhsatlı işyeri sayısı 7.207 adet olup toplam 367 adet işyerinin ruhsatsız olarak faaliyetlerine devam ettiği anlaşılmaktadır.

Ayrıca belediye zabıta ekiplerince ruhsatsız çalışan işyerleri tespit edildiğinde, bu işyerlerine 15 gün süre tanınarak ihtar verilmektedir. Yukarıda yer verilen Yönetmelik'in "İşyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan açılan işyerleri yetkili idareler tarafından kapatılır." hükmü dikkate alındığında, belediyenin ruhsatsız çalışan işyerlerine süre tanıyarak ihtar vermesi mümkün görünmemektedir.

İşyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan faaliyette bulunan işyerlerinin kontrolünün sağlanarak, mevzuat hükümlerinin yerine getirilmesi ve süre tanınmadan kapatılması gerekmektedir.

BULGU 7: Telekomünikasyon Altyapı ve Şebekelerinden Alınması Gereken Geçiş Hakkı Bedellerinin Büyükşehir Belediyesince Tahsil Edilmesi

Belediyenin yetki alanı içinde kalan sabit ve mobil haberleşme altyapısı veya şebekelerinde kullanılan kablo ve benzeri gerece ilişkin geçiş hakkı ücretlerinin, Büyükşehir Belediyesi tarafından tahsil edildiği ancak belediyeye gönderilmediği görülmüştür.

5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu'nun "Geçiş hakkı" başlıklı 22'nci maddesinde; geçiş hakkının; elektronik haberleşme hizmeti vermek amacıyla, her türlü elektronik haberleşme alt yapısını ve bunların destekleyici ekipmanlarını, kamu ve/veya özel mülkiyete konu taşınmazların altından, üstünden, üzerinden geçirme ve bu alt yapıyı kurmak, değiştirmek, sökmek, kontrol, bakım ve onarımlarını sağlamak ve benzeri amaçlarla söz

konusu mülkiyet alanlarını bu Kanun hükümleri çerçevesinde kullanma hakkını kapsadığı ifade edilmiştir. Aynı Kanun'un 25'inci maddesinde ise; geçiş hakkı sağlayıcısı ile işletmeci arasındaki sözleşmenin mevzuat hükümlerine aykırı olmamak koşulu ile serbestçe yapılabileceği belirtilmiştir.

Geçiş hakkı ücretlerine ilişkin ayrıntılı düzenlemelerin yer aldığı Sabit ve Mobil Haberleşme Altyapısı veya Şebekelerinde Kullanılan Her Türlü Kablo ve Benzeri Gerecin Taşınmazlardan Geçirilmesine İlişkin Yönetmelik'in, 9'uncu maddesinde; geçiş hakkı sağlayıcısı tarafından, geçiş hakkını kullanan işletmeciden talep edilen geçiş hakkı ücretinin, yine bu Yönetmelik'in ekinde yer alan "Geçiş Hakkı Ücret Tarifesi Üst Sınırları Tablosu"nda belirtilen fiyatları aşamayacağı hüküm altına alınmıştır. Söz konusu Tablo incelendiğinde, büyükşehir belediyeleri sınırları içerisinde kalan ve büyükşehir belediyelerinin tasarrufunda ve/veya sorumluluğunda olan yerler ile büyükşehir belediyeleri sınırları içerisinde kalan ve ilçe belediyelerinin tasarrufunda ve/veya sorumluluğunda olan yerlere yönelik olarak farklı tarifelerin belirlendiği görülmüştür. Büyükşehir sınırları içerisinde yer alan ilçe belediyelerine ücret tarifesinde yer verilmesi, bu yerlerden geçiş hakkı ücretlerini tahsile ilişkin yetkinin ilçe belediyelerinde olduğunu göstermektedir.

Yapılan incelemeler neticesinde; Yunusemre Belediye Meclisi tarafından söz konusu geçiş hakkı ücretleri için bir ücret tarifesi belirlendiği, öte yandan bu ücretlerin Manisa Büyükşehir Belediyesi tarafından tahsil edildiği, ancak Belediyeye herhangi bir ödemede bulunulmadığı tespit edilmiştir. Manisa Büyükşehir Belediyesinin, Yunusemre Belediyesi mülkiyetinde veya hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazlara ilişkin tahsil ettiği geçiş hakkı ücretlerini göndermemesi, Belediyenin bu kaynaktan sağlayacağı gelirlere mahrum kalmasına sebep olmaktadır.

Bu itibarla, Manisa Büyükşehir Belediyesi ile gerekli irtibatın kurularak Yunusemre Belediyesi tasarrufunda olan yerler için hesaplanacak geçiş hakkı bedellerinin Belediye tarafından tahsil edilmesi sağlanmalıdır.

BULGU 8: Bütçe Emanetleri Hesabında Kayıtlı Tutarların Muhasebe Kayıtlarına Alındığı Sıraya Göre Ödenmemesi

Nakit mevcudunun tüm ödemeleri karşılayamaması nedeniyle Bütçe emanetleri hesabına kaydedilen giderlerin muhasebe kayıtlarına alınma sırasına göre ödenmediği görülmüştür.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun; "Ödenemeyen giderler ve bütçeleştirilmiş borçlar" başlıklı 34'üncü maddesinin ikinci fıkrasında;

"Kamu idarelerinin nakit mevcudunun tüm ödemeleri karşılayamaması halinde giderler, muhasebe kayıtlarına alınma sırasına göre ödenir. Ancak, sırasıyla kanunları gereğince diğer kamu idarelerine ödenmesi gereken vergi, resim, harç, prim, fon kesintisi, pay ve benzeri tutarlara, tarifeye bağlı ödemelere, ilama bağlı borçlara, ödenmemesi halinde gecikme cezası veya faiz gibi ek yük getirecek borçlara ve ödenmesi talep edilen emanet hesaplarındaki tutarlara öncelik verilir."

"Muhasebe hizmeti ve muhasebe yetkilisinin yetki ve sorumlulukları" başlıklı 61'inci maddesinin altıncı fıkrasında;

"Muhasebe yetkilileri, 34 üncü maddenin ikinci fıkrasındaki ödemeye ilişkin hükümler ile bu maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen ödemeye ilişkin kontrol yükümlülüklerinden dolayı sorumludur..."

hükümlerine yer verilmiştir.

Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği'nin 320 Bütçe emanetleri hesabına ilişkin "Hesaba ilişkin işlemler" başlıklı 249'uncu maddesinde ise;

"...

b) Bütçe emanetlerinden yapılacak ödemeler

Bütçe emanetine alınan tutarlardan gerek mali yıl içinde, gerekse yılı geçtikten sonra yapılacak ödemeler için muhasebe işlem fişi düzenlenir. Bütçe emanetlerine alınan tutarlar muhasebe kayıtlarına alınma sırasına göre ilgililerine ödenir. Tutarın emanete alınması sırasında istihkak sahibine verilen veya istihkak sahibine verilemediği için muhasebe biriminde saklanan muhasebeleştirme belgesinin bir nüshası muhasebe işlem fişine bağlanır. Emanete alınan tutar bir defada ödenemediği takdirde, daha sonra yapılacak ödemelere ilişkin fişe, ilk ödemeye ait fişin yevmiye tarih ve numarası yazılır..."

denilmektedir.

Yukarıdaki mevzuat hükümlerinden de anlaşılacağı üzere; idarelerin nakit mevcudunun tüm ödemeleri karşılayamaması halinde alınan mal veya hizmet karşılığı tutarlar, 320 Bütçe emanetleri hesabına kaydedilir ve ödemeler, giderin muhasebe kayıtlarına

alınma sırasına göre gerçekleştirilir. Emanet hesapta izlenen giderlerin ödenmesinin, kayda alınma sırasına göre gerçekleştirilmesinden muhasebe yetkilileri sorumludur.

Belediyenin 320 Bütçe emanetleri hesabından yapılan ödemelerin incelenmesi sonucunda; yukarıdaki mevzuat hükümlerine aykırı olarak, ödemelerin muhasebe kayıtlarına alınma sırasına göre yapılmadığı, bazı ödemelerin 320 Bütçe emanetleri hesabına kayıt edilmesinden 3-4 ay sonra ödemesinin gerçekleştiği, bahsi geçen ödemelerden daha sonra 320 Bütçe emanetleri hesabına alınan tutarlardan bazılarının ise aynı gün veya 1 ay içerisinde ödemesinin gerçekleştiği tespit edilmiştir.

Anılan mevzuat hükümleri doğrultusunda belediyenin nakit mevcudunun tüm ödemeleri karşılayamaması halinde 320 Bütçe emanetleri hesabına kaydedilen tutarlara ilişkin ödemelerin, giderin muhasebe kayıtlarına alınma sırasına göre gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

BULGU 9: Büyükşehir Belediyesi Tarafından Gönderilmesi Gereken Müze Payının Takibinin Yapılmaması

Manisa Büyükşehir Belediyesi tarafından Belediyeye aktarılması gereken müze payının takibinin yapılmadığı görülmüştür.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun "Müze giriş ücretleri ile madenlerden belediyelere pay" başlıklı mükerrer 97'nci maddesinin "a" fıkrasında aynen;

"a) Cumhurbaşkanlığına bağlı milli saraylar hariç belediye ve mücavir alan sınırları içinde gerçek ve tüzelkişilerce işletilen her türlü müzelerin giriş ücretlerinin % 5'i belediye payı olarak ayrılır.

Belediye payı olarak ayrılan miktarın, tahsilini takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar müzenin bulunduğu yer (27.6.1984 gün ve 3030 sayılı Kanunun uygulandığı şehirde Büyük Şehir Belediyelerine) belediyesine ödenmesi mecburidir.

Büyükşehir Belediyelerince tahsil edilen payın yüzde 75'i Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca bildirilecek son genel nüfus sayımı sonuçlarına göre nüfusları oranında ilgili ilçe belediyelerine dağıtılır." hükmü yer almaktadır.

Anılan hüküm gereği Büyükşehir Belediyelerinin bulunduğu illerde belediye sınırları içerisinde işletilen müzelere ilişkin giriş ücretinin %5'inin büyükşehir belediyelerine

aktarılması, aktarılan tutarın %75'inin ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca bildirilecek son genel nüfus sayımı sonuçlarına göre nüfusları oranında ilgili ilçe belediyelerine dağıtılması gerekmektedir.

Yapılan incelemede ise; Büyükşehir Belediyesi tarafından tahsil edilen müze giriş ücretlerine ilişkin paydan 2019 yılı içerisinde Belediyeye her hangi bir tutar gönderilmediği tespit edilmiştir.

Belediye tarafından gelirlerin toplanması sorumluluğu kapsamında anılan müze payının takip ve tahsiline yönelik işlemlerin yapılması gerekmektedir.

BULGU 10: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Onayı Olmaksızın Borçlanma Yapılması

Belediyenin en son kesinleşmiş bütçe gelirlerinin yüzde onunu geçen tutarda borçlanmaya gittiği, ancak bu borçlanma için Çevre ve Şehircilik Bakanlığının onayının alınmadığı görülmüştür.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 68'inci maddesinde, belediyelerin görev ve hizmetlerinin gerektirdiği giderleri karşılamak amacıyla borçlanma yapabileceği düzenlenmiştir. Bununla beraber söz konusu maddenin devamında borçlanmaya ilişkin esas ve usuller düzenlenmiş ve bu hükümlere aykırı olarak borçlanan belediye yetkilileri hakkında, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmeyen durumlarda 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun görevi kötüye kullanmaya ilişkin hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

Bahsi geçen maddenin "e" fıkrasında ise;

"Belediye ve bağlı kuruluşları ile bunların sermayesinin yüzde ellisinden fazlasına sahip oldukları şirketler, en son kesinleşmiş bütçe gelirlerinin, 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre belirlenecek yeniden değerlendirme oranıyla artırılan miktarının yılı içinde toplam yüzde onunu geçmeyen iç borçlanmayı belediye meclisinin kararı; yüzde onunu geçen iç borçlanma için ise meclis üye tam sayısının salt çoğunluğunun kararı ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığının onayı ile yapabilir." denilerek, belediyelerin iç borçlanma işlemlerini hangi usuller yoluyla yapabilecekleri ifade edilmiştir.

Belediye yukarıda belirtilen hüküm gereği, 2019 yılında aşağıdaki tabloda gösterilen en son kesinleşmiş bütçe gelirlerinin yeniden değerlendirme oranıyla artırılan miktarının toplam yüzde onuna (16.331.877,59 TL'na) kadar olan iç borçlanma işlemlerini belediye meclisinin

kararı ile yapabilecektir. Bu tutarı aşan iç borçlanma işlemlerinde ise meclis üye tam sayısının salt çoğunluğunun kararı ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığının onayı gerekmektedir.

Tablo 5: 2019 Yılı İdare Borçlanma Limiti

En Son (2018 Yılı) Kesinleşmiş Bütçe Gelirleri Toplamı (TL)	Yeniden Değerleme Oranı (%)	Yeniden Değerleme Oranı ile Artırılmış Tutar/Borç Stok Tavan Tutarı (TL)	Çevre ve Şehircilik Bakanlığı İznini Gerektiren %10'luk Tutar (TL)
131.996.101,13	% 23,73	163.318.775,92	16.331.877,59

Belediye tarafından 2019 yılı içerisinde; 06.03.2019 tarihinde 10.000.000 TL, 31.05.2019 tarihinde 3.000.000 TL, 27.06.2019 tarihinde 2.000.000 TL, 01.08.2019 tarihinde 15.000.000 TL ve 30.09.2019 tarihinde 3.000.000 TL olmak üzere toplamda 5 defa iç borçlanmaya gidilmiştir. Belediyenin, yüzde onluk sınırı 01.08.2019 ve 30.09.2019 tarihli borçlanma işlemlerinde aştığı, buna rağmen Çevre ve Şehircilik Bakanlığından gerekli onay alınmaksızın iç borçlanma yapıldığı tespit edilmiştir.

Belediyenin yüzde 10'luk sınırı aşan borçlanma işlemlerini Çevre ve Şehircilik Bakanlığından onay alarak gerçekleştirmesi gerekmektedir.

BULGU 11: On Yıldan Fazla Sürelerle İhale Yapılmaksızın Taşınmaz Kiralanması

Belediyenin mülkiyetinde bulunan ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'na göre ihaleye çıkarak kiraya verdiği taşınmazlardan aşağıda gösterilen 17 adedinin on yıldan fazla süredir ihale yapılmaksızın aynı kişilere kiralanmasına devam edildiği görülmüştür.

2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'nun "Kapsam" başlıklı 1'inci maddesi ile belediye mülkiyetindeki taşınmazların ancak bu Kanun hükümlerine göre kiraya verilebileceği, "Kiralarda sözleşme süresi" başlıklı 64'üncü maddesi ile belirli istisnalar haricinde, kiraya verilecek taşınmazların kira süresinin on yıldan çok olamayacağı ifade edilmiştir.

2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'nun 75'inci maddesinde; kamu idarelerine ait taşınmazlara ait kira sözleşmelerinin bitim tarihinden itibaren, işgalin devam etmesi halinde, işgal edilen taşınmaz malın idarenin talebi üzerine bulunduğu yer mülkiye amirince en geç 15 gün içinde tahliye ettirilerek, idareye teslim edileceği ve kira sözleşme bitim tarihi ile tahliye tarihi arasında ecrimisil alınacağı hüküm altına alınmıştır. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 15'inci maddesinde; 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'nun 75'inci maddesi hükümlerinin

belediye taşınmazları hakkında da uygulanacağı belirtilmiştir.

Belediyeye ait taşınmazların incelenmesi sonucunda, aşağıdaki tabloda detayları yer alan toplam 17 adet taşınmazın kiralama süresinin on yıldan uzun süredir devam etmesine rağmen sözleşmelerinin sona erdirilmediği ve bu taşınmazların yeniden ihalesinin yapılmadığı tespit edilmiştir.

Tablo 6: 10 Yıldan Uzun Süredir İhale Yapılmaksızın Kiralanan Taşınmazlar

S.N	Adresi	Nevi	2019/Aylık Kira Bedeli (TL)
1	75. Yıl Mah.5317 Sk.29/A/263	Büfe	2.320,15
2	75.Yıl Mah.5311 Sk.32/A/262	Çay Bahçesi	2.489,14
3	75.Yıl Mah.5304 Sk.39/A/-/	Büfe	3.204,96
4	75.Yıl Mah.5302 Sk.59/A/A259	Büfe	2.018,33
5	Mesir Mah. Mehmet Akif Ersoy Cad.4/A/162	Büfe	1.552,29
6	75.Yıl Mah.5331 Sk. 62/481	Büfe	2.512,06
7	Mutlu Mah. Kumludere Cad. 230/A/468a	Kafeterya	947,00
8	Kaynak Mah. 4000 Sk.1/A/427/	Halı Saha	250,50
9	75 Yıl. Mah.5302 Sk. 21/A/324a	Büfe	2.464,88
10	75. Yıl Mah. 5343 Sk. 25/A/323	Büfe	4.045,92
11	75. Yıl Mah. 5335 Sk. 24/B/321	Çay Bahçesi	3.205,18
12	Mesir Mah. 5122 Sk. 7/A	Büfe	617,54
13	Mesir Mah. 5122 Sk. 7/B/275	Kahvehane	743,45
14	Mesir Mah. 5122 Sk. 7/B/275	Kahvehane	743,45
15	Laleli Mah. 5231 Sk. 1/A	Fırın	2.670,71
16	Laleli Mah. 5212 Sk. 10/A	Dükkan	486,28
17	Laleli Mah.5235 Sk. 5/A	Dükkan	988,03

Kiralama süresi on yıldan uzun süredir devam eden bu taşınmazların sözleşmelerinin sona erdirilerek 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'ndaki usullere göre yeniden ihalelerinin yapılması gerekmektedir.

BULGU 12: Orta Malları ve Genel Hizmet Alanları İçin Taşınmaz Kayıt Formları ve İcmal Cetvellerinin Oluşturulmaması

Belediye taşınmaz kayıtlarının, Kamu İdarelerine Ait Taşınmazların Kaydına İlişkin Yönetmelik hükümlerine uygun şekilde yapılmadığı görülmüştür.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 44'üncü maddesinde kamu idarelerinin taşınmazlarının kaydına ilişkin usul ve esasların çıkarılacak yönetmelik ile belirleneceği düzenlenmiştir. Buna istinaden 2006/10970 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Kamu İdarelerine Ait Taşınmazların Kaydına İlişkin Yönetmelik çıkarılmıştır. Yönetmelik'in

“Kayıt Şekli” başlıklı 7’nci maddesinde:

“(1) Kamu idareleri;

...

c) Ek 1’deki Kayıt Planının “Orta Malları” başlığı altında yer alan taşınmazların kaydını Ek 4’teki ‘Orta Malları Formu’nda,

ç) Ek 1’deki Kayıt Planının “Genel Hizmet Alanları” başlığı altında yer alan taşınmazların kaydını Ek 5’teki ‘Genel Hizmet Alanları Formu’nda,

...

yer alan bilgileri içerecek şekilde bilgisayarda veya deftere yazarak kaydını tutarlar.

(2) Kamu idarelerinin taşınmaz kayıt ve kontrol işlemleriyle görevli birimlerince hazırlanan bu formlar taşınmaz icmal cetvelleri hazırlanmak üzere mali hizmetler birimine gönderilir. Mali hizmetler birimince bu formlar konsolide edilerek bu Yönetmeliğin ekinde (Ek 7) bulunan örneğe uygun şekilde taşınmaz icmal cetvelleri oluşturulur.

(3) İcmal cetvellerinde, kayıt planında belirtilen unsurların her biri için bir satır ayrılır ve bu taşınmazlara ilişkin adet ve yüzölçüm toplamları belirtilir.”

hükümleri yer almaktadır.

Yönetmelik’te belirtilen şekliyle kayıt işlemleri yapılırken kullanılacak kayıt formlarının örnekleri de mevzuat ekinde yer almış ve geçici 1’inci maddede tüm bu taşınmaz kayıt işlemlerinin 31.12.2017 tarihine kadar tamamlanması gerektiği belirtilmiştir.

Bu hükümlere göre, belediye taşınmazlarının söz konusu Yönetmelik eki Orta Malları Formu’nda ve Genel Hizmet Alanları Formu’nda yer alan bilgileri içerecek şekilde bilgisayarda veya deftere yazılarak kaydının tutulması ve bu formlar esas alınarak taşınmaz icmal cetvellerinin oluşturulması gerekmektedir.

Yukarıda yer verilen düzenlemeye rağmen, belediye tarafından bahsi geçen formların ve icmal cetvellerinin orta malları ve genel hizmet alanları için oluşturulmadığı görülmüştür.

Belediye taşınmazlarının söz konusu Yönetmelik ekindeki formlarda yer alan bilgileri içerecek şekilde kaydının tutulması, bu formlar esas alınarak taşınmaz icmal cetvellerinin orta malları ve genel hizmet alanları içinde oluşturulması gerekmektedir.

BULGU 13: Taşınmazların Cins Tashihlerinin Yapılmaması

Belediyenin tapuda kayıtlı taşınmazlarından, tapu kaydı ile mevcut kullanım şekli farklılık gösteren taşınmazlar olmasına rağmen cins tashih işlemlerinin yapılmadığı görülmüştür.

Kamu İdarelerine Ait Taşınmazların Kaydına İlişkin Yönetmelik'in "Tanımlar" başlıklı 4'üncü maddesinde cins tashihi,

"Binalar, arazi ve arsalar ile yer altı ve yer üstü düzenlerinin mevcut kullanım şekilleri ile tapu kayıtlarının farklılık göstermesi durumunda tapu kayıtlarının mevcut kullanım şekli dikkate alınarak düzeltilmesi işlemi" olarak tanımlanmış,

"Cins tashihlerinin yapılması" başlıklı 10'uncu maddesinde;

"(1) Kamu idareleri; mülkiyetlerinde, yönetimlerinde ve kullanımlarında bulunan taşınmazların mevcut kullanım şekli ile tapu kaydının birbirine uygun olmaması durumunda, tapu kayıtlarında cins tashihinin yapılması için gerekli işlemleri yaparlar.

(2) Tahsis edilen ve üzerinde irtifak hakkı tesis edilen taşınmazlar açısından bu yükümlülük kullanan idarenin veya gerçek veya tüzel kişilerin durumu tespit eden yazısı üzerine taşınmaz maliki idareye aittir. Ancak cins tashihine ilişkin gerekli belgeler ile buna ilişkin malî yükümlülükler kullanıcılar tarafından karşılanır." denilerek taşınmazların cins tashihlerinin yapılması gerektiği ifade edilmiştir.

Yapılan taşınmaz denetimi sonucunda, idarenin tapuda kayıtlı taşınmazlarından, mevcut kullanım şekli ile tapuda yer alan bilgileri farklı olan taşınmazlar olduğu tespit edilmiştir.

Mevzuat hükümleri uyarınca, tapuda kayıtlı olan taşınmazların kullanım şekilleri ile tapu bilgilerinin uyumlu hale getirilmesi amacıyla cins tashih işlemlerinin yapılması gerekmektedir.

BULGU 14: Özel Kalem Müdürlüğü Kadrosunun Memuriyete Sınavsız Giriş Yöntemi Olarak Kullanılması

Belediye özel kalem müdürlüğüne yapılan atamaların incelenmesi sonucunda, söz konusu atamaların mevzuatın düzenleniş amacına aykırı olarak, memuriyete sınavsız giriş yöntemi olarak kullanıldığı görülmüştür.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu; atanma, sınavlar, kademe ilerlemesi ve derece yükselmesine ilişkin hükümleriyle bağlı olmaksızın bazı görevlere memur atanabileceğini düzenlenmiştir. Kamu yönetiminde siyasi ve idari açıdan özellik taşıyan bazı görevlere yine belli bazı siyasi ve idari nedenlerle personel rejimine bağlı kalmaksızın memur atanabilme olanağı sağlayan kadrolara “*istisnai memuriyetler*” adı verilmektedir.

657 sayılı Kanunda istisnai memuriyet olarak sayılan özel kalem müdürlüğü kadrosu hususunda, İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünce 03.06.2009 tarih ve B.05.0.MAH.0.08.01.00/900-14626 sayılı Genelge yayımlanmış ve söz konusu kadroya yapılacak atamalara ilişkin bir takım düzenlemeler getirilmiştir. Söz konusu Genelgede; özel kalem müdürlüğü kadrolarına atanacakların, öncelikle belediyede çalışan memurlar ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan memurlar arasından seçilmesinin esas olduğu, memurlar arasından yapılacak atamalarda, Bakanlık izninin alınmayacağı, Özel kalem müdürlüğü kadrolarına yapılacak açıktan atamaların ise Bakanlık izni ile yapılacağı belirtilmiştir. Ayrıca, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun 59’uncu maddesi kapsamında tanınan atama yetkisinin, sınırsız bir yetki olmadığı, bu yetkinin memuriyete sınavsız girişin bir yöntemi gibi kullanılmasına hukuken imkân bulunmadığı, bu sebeple, özel kalem müdürlüğü kadrolarına atanacakların seçiminde, belediye başkanlarının bir seçim dönemi boyunca çalışabilecekleri ehliyet ve liyakat sahibi kişileri seçmelerinin esas olduğunun altı önemle çizilmiştir.

Sayıştay Genel Kurulunun 04.04.2005 tarih ve 5119/1 karar nolu Kararında; istisnai memuriyete açıktan atandıktan sonra, diğer memur kadrolarına atanma hususuna ilişkin 657 sayılı Kanun’da açık bir düzenlemenin olmadığı, ancak açıktan istisnai memuriyete atanan kişinin naklen diğer memur kadrolarına atanabilecekleri kabul edilse bile, bu konuda açılmış sınavlara girmiş ve başarılı olmuş kişilerin atamayı bekledikleri bir durumda, bu sınavlara girmediği halde bazı kişilerin istisnai memurluklar kullanılarak diğer memurluk kadrolarına atanmaları, devlet memurluğu alımı için duyurulan sınava katılarak başarılı olmuş ve atamayı bekleyen kişiler aleyhine haksız bir durum yarattığı, ayrıca, sınavlarda başarılı olarak

atanmayı bekleyenler varken, istisnai memurluk kadrolarının sınavsız devlet memurluğu teminine yönelik uygulamaya dönüştürülmesi, bu memuriyete atanmada tanınan kolaylığın istismarı anlamına da geldiği belirtilmiştir. Bu durumun, Anayasanın, kişilerin kanun önünde eşitlik ve kamu hizmetine girmede eşitlik ilkelerini ihlal edici nitelikte olduğunun altı çizilmiştir. Sonuç olarak şu karar verilmiştir; “... *Sadece hizmetin gereği olarak kullanılması gereken istisnai memurluk kadrolarının, devlet memurluğuna girmede esas olan sınav sistemini aşmaya yönelik olarak diğer memur kadrolarına naklen atanma amacıyla kullanılması, Anayasa ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile getirilmiş bulunan kanun önünde eşitlik ile liyakat ilkesinin ihlali anlamına geldiğinden, bu yolla devlet memurluğu kadrolarının liyakat esasına uymayan ve bu kadroların gerektirdiği niteliklere sahip bulunmayan kişilerin atanmasına imkân sağlayabileceğinden, 657 sayılı Kanunun anılan 59’uncu maddesi hükümleri uyarınca açıktan istisnai memurluk kadrolarına atanmaların bir müddet sonra devlet memurluğuna alınma için açılmış bulunan sınavlara katılmadan ve dolayısıyla bu sınavlarda başarılı olmadan diğer memurluk kadrolarına atanmaları hususu, uygulama ve sonuçları bakımından Hazine menfaatlerini zarar uğraticı nitelikte bulunduğunun TBMM’ye sunulmasına ...”*

Yukarıda yer verilen İçişleri Bakanlığı Genelgesi ve Sayıştay Genel Kurulu Kararından anlaşılacağı üzere; belediyelerde yer alan özel kalem müdürlüklerine atama yetkisinin sınırsız bir yetki olmadığı, bu kadroya yapılacak atamaların bir takım esas ve usullerinin olduğu, yapılacak olan atamalarda bu usullere riayet edilmesi gerektiği ayrıca bu kadronun memuriyete sınavsız atama yolu olarak kullanılamayacağı belirtilmiştir. Belediye özel kalem müdürlüğüne atanacakların öncelikle belediyede çalışan memurlar ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan memurlar arasından seçilmesinin esas olduğu, bu mümkün değilse yapılacak açıktan atanmanın Bakanlık iznine müteakip yapılması gerektiği ve ayrıca belediye özel kalem müdürlüğü kadrosuna atanan özel kalem müdürünün bir seçim dönemi boyunca görev yapması amacıyla atanacağının esas olduğu açıktır.

Hal böyleyken, Belediyenin söz konusu Genelgenin yayımlandığı 2009 yılından bu yana toplamda 2 seçim dönemi geçirdiği, söz konusu iki dönemde de aynı Belediye Başkanının seçilmiş olduğu, buna rağmen özel kalem müdürlüğü kadrosuna 4 farklı kişinin atandığı, bu atamalardan hiçbirisinin devlet memurları arasından yapılmayıp, açıktan atama suretiyle gerçekleştirildiği;

Yapılan atamalar incelendiğinde ise; açıktan yapılan atamaların memuriyete sınavsız

girişin bir yolu olarak kullanıldığı, özel kalem müdürü olarak açıktan atanan kişilerden,

-Birisinin 18.05.2016 tarihinde (1) gün

-Bir diğerinin ise 25.09.2019 - 01.10.2019 arasında (5 gün) görevde kalarak memur kadrosuna atandığı tespit edilmiştir.

Bu itibarla özel kalem müdürlüğüne yapılan atamalarda; öncelikle Belediyede çalışan memurlardan ya da diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan memurlardan olması gerekliliğine uyulmaması, bir seçim dönemi boyunca çalıştırılması esasına riayet edilmeyerek bu kadronun memuriyete sınavsız atama yolu olarak kullanılır hale getirilmesi, görevde yükselme ve unvan değişikliği esaslarına tabi olan memur kadrolarına atanmanın bir yolu olarak görülmesi, kanun önünde ve kamu görevine girmede eşitlik ve liyakat ilkesine aykırı bir durumun oluşturulması yönüyle yukarıda yer verilen mevzuat ve Sayıştay Genel Kurul Kararına açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

BULGU 15: İşçilere Yıllık Ücretli İzinlerinin Kanuna Uygun Olarak Kullandırılmaması

Belediyede işçilerin yıllık izinlerinin kanuna uygun şekilde kullandırılmadığı bu nedenle de yüksek miktarda birikmiş yıllık izinlerin bulunduğu ve biriken izinlerinin emeklilikte toplu izin ücreti olarak ödendiği görülmüştür.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 50'nci maddesinde, dinlenmenin çalışanların bir hakkı olduğu ve bu hakların kullanımının kanunla düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 53'üncü maddesinde işçilere yıllık izin verileceği ve yıllık ücretli izin hakkından vazgeçilemeyeceği, 56'ncı maddesinde yıllık iznin 53'üncü maddede gösterilen süreler içinde işveren tarafından sürekli bir şekilde verilmesinin zorunlu olduğu, 59'uncu maddesinde iş sözleşmesinin, herhangi bir nedenle sona ermesi halinde işçinin hak kazanıp da kullanmadığı yıllık izin sürelerine ait ücretin sözleşmenin sona erdiği tarihteki ücreti üzerinden kendisine veya hak sahiplerine ödeneceği, 60'ıncı maddesinde yıllık ücretli izinlerin, yürütülen işlerin niteliğine göre yıl boyunca hangi dönemlerde kullanılacağı, izinlerin ne suretle ve kimler tarafından verileceği veya sıraya bağlı tutulacağı, yıllık iznin faydalı olması için işveren tarafından alınması gereken tedbirler ve izinlerin kullanılması konusuna ilişkin usuller ve işverence tutulması zorunlu kayıtların şekli Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanacak bir yönetmelikle gösterileceği belirtilmiştir.

03.03.2004 tarih ve 25391 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yıllık Ücretli İzin Yönetmeliği'nde de Kanuna paralel bir şekilde yıllık izinlerin kullanımı ile ilgili düzenlemeler yapılmıştır.

Ayrıca 4857 sayılı Kanun'un "Yıllık ücretli izin hükümlerine aykırılık" başlıklı 103'üncü maddesinde 59'uncu madde gereğince hak edilmiş izni kullanmadan iş akdinin sona ermesi halinde bu izne ait ücreti ödemeyen veya 60'ıncı maddede belirtilen yönetmeliğin esas ve usullerine aykırı olarak izni kullandırmayan veya eksik kullandıran işveren veya işveren vekiline bu durumda olan her işçi için ikiyüzyirmi Türk Lirası (2019 Yılında 416,00 TL) idari para cezası verileceği hükme bağlanmıştır.

"Dinlenme" bir hak olarak Anayasamızda yer almakta, İş Kanunu da bu haktan vazgeçilemeyeceğini hüküm altına almaktadır. İş Kanunu'nun 59'uncu maddesinde yer alan iş sözleşmesinin, herhangi bir nedenle sona ermesi halinde işçinin hak kazanıp da kullanmadığı yıllık izin sürelerine ait ücretinin, sözleşmenin sona erdiği tarihteki ücreti üzerinden kendisine veya hak sahiplerine ödeneceğine dair hüküm, yıllık iznin kullanılıp kullanılmamasına ilişkin bir esneklik olarak değil, izin kullanılmadan iş akdinin feshedilmiş olması gibi zaruri durumlarda işçinin mağduriyetinin önlenmesine yönelik olarak düzenlenmiştir.

Yukarıda yer alan düzenlemelere göre işçilerin emekli olduklarında veya herhangi bir şekilde iş akitleri sona erdiğinde mevzuat hükümleri gereği yıllık izin hakları ücrete dönüşmektedir. Yıllık izin karşılığı yapılacak olan bu ücret ödemesi de işçinin son ücreti üzerinden olacağı için çok yüksek tutarlarda ödeme yapılmasına neden olmaktadır. Anayasal bir hak olan yıllık izinlerin kullandırılmaması durumunda idareler 4857 sayılı İş Kanunu'nun 103'üncü maddesi gereğince idari para cezası ile karşı karşıya kalabilmektedir.

Yapılan inceleme sonucunda belediye bünyesinde 31.12.2019 tarihi itibarıyla bu durumda olan 12 işçinin toplam 1545 gün kullanılmamış yıllık izni bulunduğu; bazı işçilerin 264, 254, 202, 187 gün gibi çok fazla kullanmadıkları izinlerinin olduğu tespit edilmiştir.

Sözü edilen düzenlemeler uyarınca, işçi yıllık izin hakkından feragat edilmesi mümkün değildir. İşveren olarak kurum yönetimlerine düşen görev çalışanların anayasal haklarının kendi rızalarıyla bile olsa ihlaline yol açan bu uygulamaya izin vermemek olduğundan, yıllık izinlerin kanunun öngördüğü şekilde kullandırılmasını sağlamaktır. Hem mevzuata uygunluk açısından hem de belediyeye ek mali külfet getirmemesi amacıyla yıllık izinlerin kullandırılması gerekmektedir.

BULGU 16: Sosyal Denge Sözleşmesinde Mevzuatta Öngörülen Süre Sınırına Uyulmaması

Belediye ile ilgili sendika arasında 09.04.2018 tarihinde imzalanan Sosyal Denge Tazminatı Sözleşmesinde mevzuatta öngörülen süre sınırına uyulmadığı görülmüştür.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanunu'nun "Mahalli idarelerde sözleşme imzalanması" başlıklı 32'nci maddesinde;

“... ”

Yapılacak sözleşme, toplu sözleşme dönemi ile sınırlı olarak uygulanır ve sözleşme süresi hiçbir şekilde izleyen mahalli idareler genel seçimi tarihini geçemez. Mahalli idareler genel seçim tarihini izleyen üç ay içerisinde de toplu sözleşme dönemiyle sınırlı olmak üzere sözleşme yapılabilir. Bu sözleşmeye dayanılarak yapılan ödemeler kazanılmış hak sayılmaz.”

hükmü yer almaktadır.

Yukarıda yer verilen düzenlemeye göre; belediye ile sendika arasında imzalanan sosyal denge sözleşmesi toplu sözleşme dönemi ile sınırlı olarak uygulanabilecek ve ayrıca bu sözleşmenin süresi hiçbir şekilde izleyen mahalli idareler genel seçim tarihini geçemeyecektir. Yine imzalanan sosyal denge sözleşmesine dayanılarak yapılan ödemeler kazanılmış hak sayılmayacaktır.

Yukarıda yer verilen düzenlemelere rağmen yapılan incelemede; belediye ile ilgili sendika (Bem-Bir-Sen) arasında 09.04.2018 tarihinde imzalanan sosyal denge sözleşmesinin "Sözleşmenin yürürlük ve süresi" başlıklı 19'uncu maddesinde;

“Bu sosyal denge tazminatı sözleşmesi 15/04/2018 tarihinde başlar, 14/04/2020 tarihinde sona erer. Yeni bir sosyal denge sözleşmesi imzalanana kadar süresi sona eren bu sosyal denge sözleşmesindeki tüm maddeler kazanılmış hak olarak devam eder. Bu sözleşmenin bitim tarihinden bir ay önce sosyal denge sözleşmesi görüşmelerine başlanır.”

denilmiştir.

Sosyal denge sözleşmesinin yürürlükte kalacağı en son tarihin mahalli idareler seçiminin yapıldığı 31.03.2019 tarihi olması gerekirken, sözleşmede 4688 sayılı Kanunun 32'nci maddesinin ikinci fıkrasına aykırı olarak bu tarih 14.04.2020 olarak belirlenmiştir. Ayrıca sözleşmede yer alan eski sözleşme hükümlerinin yeni sözleşme imzalanıncaya kadar

kazanılmış hak olarak devam edeceği hükmü, yine 4688 sayılı Kanununun 32'nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “*Bu sözleşmeye dayanılarak yapılan ödemeler kazanılmış hak sayılmaz.*” düzenlemesine aykırı bulunmaktadır.

Belediye tarafından imzalanan sosyal denge sözleşmelerinin yukarıda yer verilen mevzuata uygun düzenlenmesi gerekmektedir.

T.C. SAYIşTAY BAşKANLIğI

06520 Balgat / ANKARA

Tel: 0 312 295 30 00; Faks: 0 312 295 48 00

e-posta: sayistay@sayistay.gov.tr

<http://www.sayistay.gov.tr>

8. EKLER**EK 1: İZLEME**

Önceki Yıl/Yıllar Sayıştay Denetim Raporuna İlişkin İzleme Tablosu			
Bulgu Adı	Yıl/Yıllar	İdare Tarafından Yapılan İşlem	Açıklama
Doğrudan Temin ve Pazarlık Usullerinde Belirtilen Parasal Sınıra Tabi İşler İçin Yapılan Harcamaların Kamu İhale Kurumu Uygun Görüşü Olmadığı Halde %10 Sınırını Aşması	2018	Tam Olarak Yerine Getirildi	2019 yılında doğrudan temin ve pazarlık usullerinde belirtilen parasal sınıra tabi işler için yapılan harcamaların Kamu İhale Kurumu uygun görüşü alındığı görülmüştür.
İnternet Sitelerine Verilen İlan ve Reklam İle İlgili Hizmet Alımlarının İhale Kanununda Belirlenen Yöntemler Dışında ve Objektif Kriterler Uygulanmadan Gerçekleştirilmesi	2018	Tam Olarak Yerine Getirildi	Belediyenin bulgu dikkate alınarak 2019 yılında İhale Kanununda belirlenen yöntemler dışında internet sitelerine ilan ve reklam verilmediği görülmüştür.
Kalkınma Ajansına Gönderilen Payların Hesabında Borçlanmaların Dikkate Alınmaması	2018	Tam Olarak Yerine Getirildi	Kalkınma Ajansına fazla ödenen payların 2020 yılında ödenen paylardan mahsup edildiği ve payın hesaplanmasında borçlanma tutarlarının düşürüldüğü görülmüştür.

Büyükşehir Belediyesinden İlçe Belediyesine Aktarılması Gereken Otopark Geliri Paylarına İlişkin Takibin Yapılmaması	2018	Tam Olarak Yerine Getirildi	Büyükşehir Belediyesi-nden, aktarılması gereken otopark geliri paylarına ilişkin bilginin Belediye tarafından istenildiği ve bu tabloda belirtilen rakamların belediye hesaplarına aktarıldığı görülmüştür.
Taşınmaz İcmal Cetvellerinin Düzenlenmemesi ve Taşınmazların Değer Tespitinin Yapılmaması	2018	Kısmen Yerine Getirildi	2019 yılı içerisinde Taşınmaz İcmal Cetvelleri düzenlenerek taşınmazların değer tespitlerinin yapıldığı ancak orta malları ve genel hizmet alanları için taşınmaz kayıt formları ve icmal cetvellerinin oluşturulmadığı tespit edilmiştir. Konu 2019 Yılı Sayıştay Denetim Raporunun Denetim Görüşünü Etkilemeyen Tespit ve Değerlendirmeler bölümünde "Orta Malları ve Genel Hizmet Alanları İçin Taşınmaz Kayıt Formları ve İcmal Cetvellerinin Oluşturulmaması" başlığı ile bulgu yapılmıştır.